

Wanneer werd de Opname vóór de Verdrukking voor het eerst geleerd?

https://www.wayoflife.org/reports/when_was_the_pre_tribulation_rapture_taught.html

Uitgebreid 29-11-2022 (1ste publ. 6 november 2014)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Zie het schema van Millenniale en Tribulationele leringen: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Mill-Trib.pdf>

Raadpleeg voor vreemde begrippen het Glossarium: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Glossarium.pdf>

Lang werd door a-millennialisten¹, preteristen² en anderen, die profetie allegorisch interpreteren, beweerd dat de doctrine van de pre-tribulationele³ Opname een nieuwe doctrine is en dat het daarom geen ware leer is

Gary DeMar, President American Vision, zegt: “Een meerderheid van de profetieschrijvers en sprekers leren dat de kerk opgenomen zal worden vóór een toekomstige verdrukkingperiode. Maar wist je dat vóór 1830 geen dergelijke doctrine bestond. Niemand in de kerkgeschiedenis heeft ooit een pre-tribulationele opname onderwezen” (geciteerd uit “Why Christians Will Suffer Great Tribulation”, Ourdailybread).

Wanneer Demar zegt dat de Opname vóór de Verdrukking niet vóór 1830 bestond, doelt hij op het *The Morning Watch* profetieblad en de geschriften van John Nelson Darby die de dispensatietheologie in de 19de eeuw populair maakten.

Hoewel deze bewering nog steeds wordt gedaan, is ze overduidelijk onjuist.

MORGAN EDWARDS (1722-1792)

De Opname vóór de Verdrukking werd onderwezen door prominente Baptistenleider Morgan Edwards. Zijn *Two Academical Exercises on the Subjects Bearing the Following Titles; Millennium and Last-Novelties* werden in 1744 in Philadelphia uitgegeven.

Morgan Edwards was een van de meest prominente baptistenleiders van zijn tijd. Hij was de voorganger van de Baptistenkerk in Philadelphia en de oprichter van Brown University, het eerste Baptistencollege in Amerika. Een samenvatting van zijn leven werd gepubliceerd in de *baptistenencyclopedie*. Hij was een van de eerste Baptisten-historici van aanzien, zijn *Materials Toward A History of the Baptists* (1770) vormden de basis voor alle volgende werken.

Hieronder volgt wat Edwards geloofde over Bijbelprofetie:

“De afstand tussen de eerste en tweede opstanding zal iets meer dan duizend jaar zijn. Ik zeg, iets meer; omdat **de dode heiligen zullen worden opgewekt, en de levenden zullen veranderen, bij Christus ‘verschijning in de lucht’ (1 Thess. iv. 17); en dit zal ongeveer drie en een half jaar vóór het millennium zijn, zoals we hierna zullen zien: maar zullen zij al die tijd in de lucht blijven? Nee: ze zullen opstijgen naar het paradijs, of naar een van die vele ‘herenhuizen in het huis van de Vader’ (Joh. viv. 2), en verdwijnen gedurende de voorzegde tijdsperiode.** Het ontwerp van deze verdwijning zal er zijn om de opgestane en veranderde heiligen te oordelen; want ‘nu is de tijd gekomen dat het oordeel moet beginnen’, en dat zal ‘in het huis van God’ zijn (1 Pe-

¹ **A-millennialisten** interpreteren Christus’ duizendjarige rijk (millennium) in een geestelijke betekenis. Zij geloven wel in de Tweede Komst, maar verwerpen het idee van een letterlijke duizendjarige regering op aarde. (Glossarium).

² **Preterisme** is een opvatting binnen het christendom waarbij de profetieën van de eindtijd, onder andere uit het bijbelboek Openbaring, niet over de toekomst gaan maar reeds vervuld zijn in het verleden. (Glossarium).

³ **Pre-tribulationisme**: het geloof dat de opname zal plaatsvinden vóór het begin van de 7-jarige verdrukking. Dit verschilt van Mid-Tribulationisme en Post-Tribulationisme. (Glossarium).

trus iv. 17)” (Edwards, *Two Academical Exercises on the Subjects Bearing the Following Titles; Millennium and Last-Novelties*, 1744).

We moeten opmerken dat Edwards geloofde dat de verdrukking slechts 3,5 jaar zou zijn, dus hij propageerde geen ‘pre-trib’ of ‘mid-trib’ positie.

Edwards schreef de vorige verklaring eerst in een essay aan het Bristol Baptist College in Bristol, Engeland, voordat hij naar Amerika ging. Aan het begin van het essay zei Edwards in een opmerking gericht aan zijn leraar:

“En werd het mijn lot om het millennium te behandelen, of Christus’ duizendjarige regering op aarde? Spijtig, meneer, dat u de taak niet hebt toebedeeld aan een van die oudere en bekwamere studenten! Maar aangezien het uw genoegen is, zal ik al het mogelijke doen: en IN DIE POGING ZAL IK WERKEN MET EEN REGEL DIE U VAAK HEBT AANBEVOLEN, NAMELIJK: ‘DE TEKSTEN IN EEN LETTERLIJKE BETEKENIS TE NEMEN, BEHALVE WANNEER DAT TOT CONTRADICTIE OF ABSURDITEIT LEIDT””.

Deze regel van letterlijke interpretatie van profetie is precies de regel waarmee pre-tribulationisten vandaag werken. Het is ook de regel die ik in mijn cursussen over Bijbelinterpretatie geef.

Edwards verwierp botweg de allegorische benadering. Van de profetieën van het duizendjarige koninkrijk zei hij: “De Anti-millennialisten maken ellendig werk van deze teksten”.

Edwards schreef 175 jaar vóór de vernietiging van de greep van het Ottomaanse Rijk op het land Israël (1917) en 200 jaar vóór de oprichting van de moderne staat Israël (1948), maar toch wist hij dat deze dingen zouden gebeuren. Beschouw de volgende fascinerende voorspelling die hij maakte op basis van een letterlijke interpretatie van de bijbelse profetie:

“Het Turkse of Ottomaanse Rijk zal worden vernietigd; want anders kunnen de juiste eigenaars hun erfenis niet bezitten... De twaalf stammen (zoals eerder opgemerkt) zullen terugkeren naar hun oude erfenis, hoe kunnen anders de twaalf apostelen hun rechters zijn?... In deze verenigde hoedanigheid zullen zij Jeruzalem op zijn plaats herbouwen, en de tempel op zijn plaats op de berg Sion; want in deze tempel zal de antichrist zitten als god, en de gruwel zijn die door Daniël wordt genoemd, en waarnaar Christus verwijst” (Edwards, *Two Academical Exercises on the Subjects Bearing the Following Titles; Millennium and Last-Novelties*, 1744).

Uit de casus van Morgan Edwards is het duidelijk dat er in de 18de eeuw baptisten in Engeland en Amerika waren die het beginsel van letterlijke interpretatie van de bijbelprofetie hanteerden, in tegenstelling tot de allegorische.

We moeten niet vergeten dat de meeste predikers geen permanent verslag van hun onderricht nalieten. Van de tijd van Paulus tot de onze, is de overgrote meerderheid van gezond klinkende predikers gewone mannen geweest in tegenstelling tot geleerden.

Meestal zijn het geen schrijvers en publiceren ze geen boeken. In het verslag van de geschiedenis van de kerk hebben we slechts een kleine glimp in wat er gaande was en die glimp is gebaseerd op wat er is overgebleven van het weinige dat ooit werd opgetekend.

“Let namelijk op uw roeping, broeders: er zijn onder u niet veel wijzen naar het vlees, niet veel machtigen, niet veel aanzienlijken. Maar het dwaze van de wereld heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en het zwakke van de wereld heeft God uitverkoren om het sterke te beschamen”(1 Korinthiërs 1:26-27).

EFREM DE SYRIËR (ca. 306-373 nC)

We gaan nu twee eeuwen na de apostelen terug. Efrem wordt door de katholieke en orthodoxe kerken vereerd als een “heilige”, maar zij zouden hem niet toestaan zijn doctrine van profetie vandaag te onderwijzen.

Efrem wordt “de Syriër” genoemd omdat hij in die regio woonde.

Hij was een omvangrijke schrijver. Veel van zijn preken en psalmen zijn opgenomen in de *Post-Nicene Bibliotheek* van 16 delen. (Het Concilie van Nicea werd gehouden in 325 na Chr., en historici verdelen de 'vaders' in Ante-Nicea, vóór 325, en Post-Nicea, na 325).

Sommige preken en hymnes van Efrem worden gebruikt in de liturgie van orthodoxe kerken.

In de jaren (19)90 werden enkele van Efrem's geschriften voor het eerst in het Engels vertaald, één daarvan was *On the Last Times, the Antichrist, and the End of the World*, 373 nC.

De vertaling werd gedaan door professor Cameron Rhoades of Tyndale Theological Seminary. Het werd vervolgens gepubliceerd in het boek *Final Warning* van Grant R. Jeffrey in 1995.

Het is duidelijk dat Efrem geloofde in een letterlijke vervulling van profetie, inclusief een Opname van nieuwtestamentische heiligen voorafgaand aan de Verdrukking.

“Want alle heiligen en uitverkorenen van God zijn verzameld, voorafgaand aan de verdrukking die zal komen, en worden naar de Heer gebracht opdat zij de verwarring niet zien die de wereld zal overweldigen omwille van onze zonden” (Efrem de Syriër, *On the Last Times*).

Merk op dat Efrem leerde dat de heiligen naar de Heer zullen worden gebracht, zodat ze de verwarring die de wereld zal overweldigen niet zullen zien, wat precies is wat 1 Thessalonicenzen 5:3-9 zegt.

Efrem leerde een letterlijke antichrist die in een letterlijk herbouwde tempel in Jeruzalem zal zitten, een letterlijke 3,5-jarige Verdrukking, en letterlijke twee getuigen of profeten die in Jeruzalem zullen prediken, en een letterlijke strijd tussen Gog en Magog.

“En wanneer de drie en een half jaar zijn voltooid, de tijd van de Antichrist, waarin hij de wereld zal verleid hebben, na de opstanding van de twee profeten, in het uur dat de wereld niet kent, en op de dag die de vijand of de zoon van het verderf niet weet, zal het teken van de Zoon des mensen komen en de Heer zal verschijnen met grote kracht en grote majesteit, met het teken van het woord van redding dat vóór hem gaat, en zelfs met alle krachten van de hemel met het hele chorus van de heiligen.... Dan zal Christus komen en de vijand zal in verwarring worden geworpen, en de Heer zal hem vernietigen door de Geest van zijn mond. En hij zal worden gebonden en zal in de afgrond van eeuwig vuur worden gedompeld levend met zijn vader Satan; en alle mensen, die zijn wensen nakomen, zullen voor altijd met hem vergaan” (Efrem de Syriër, *On the Last Times, the Antichrist, and the End of the World*, 373 nC).

Efrem geloofde in de imminente komst van Christus en drong er bij zijn medechristenen op aan om goddelijke levens te leven in afwachting van Zijn wederkomst.

VROEGE CHRISTENEN TOT AUGUSTINUS

Efrem, de Syriër, was eigenlijk niet de enige die in zijn tijd Bijbelprofetie letterlijk interpreteerde.

Hij leefde één generatie voor het tijdperk van Augustinus (354-430), toen er een dramatische verandering kwam. Toen Efrem in 373 stierf, was Augustinus 19 jaar oud.

Het was in het tijdperk van Augustinus dat allegorischisme de eerdere interpretatiemethode ruimschoots verving. Voordien was het gebruikelijk dat bijbelgelovigen de profetie letterlijk interpreteerden. Zij geloofden dat Christus letterlijk (en imminent) zou terugkeren, Satan zou binden en een letterlijk millenniaal koninkrijk op aarde zou vestigen.

Dit wordt toegegeven door kerkhistorici.

William Newell zegt: “De vroege kerk heeft 300 jaar lang uitgekeken naar de naderende terugkeer van onze Heer om te heersen en zij hadden gelijk” (Newell, *Revelation*).

Phillip Schaaf zei: “... het meest opvallende punt in de eschatologie van de ante-Nicea eeuw [vóór 325 na Christus] is het prominente chiliasme, of millennialisme, dat is het geloof in een zichtbare heerschappij van Christus in heerlijkheid op aarde samen met de opgestane heiligen voor duizend jaar, vóór de algemene opstanding en het oordeel” (*History of the Christian Church*, 8 vols, Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1960, 2:614).

Henry Thiessen zegt: “Het is duidelijk... dat de vaders niet alleen het pre-millennialistische beeld van de komst van Christus aanhingen, maar ook beschouwden ze die als een imminente komst. De Heer had hen geleerd om elk moment Zijn wederkomst te verwachten en daarom keken zij ernaar uit dat Hij in hun dag zou komen. Niet alleen dat, maar zij onderwezen ook Zijn persoonlijke terugkeer als zijnde onmiddellijk, met uitzondering van de Alexandrijnse Vaders, die ook andere fundamentele doctrines verwierpen” (Thiessen, *Introductory Lectures in Systematic Theology*, blz. 477).

In feite geloofde Augustinus, ‘de vader van het amillennialisme’, ooit zelf in een letterlijk millennium. Hij zei: “Ikzelf was ook deze mening toegedaan.... Zij die ze wel aanhangen, worden geroepen door ... Chiliasten, die we letterlijk Millennialisten kunnen noemen” (Augustinus, *Stad van God*, boek 20, hoofdstuk 7).

De volgende verklaring van Irenaeus is een voorbeeld van wat algemeen werd aangenomen onder de vroege “kerkvaders”, toen ze uitkeken naar de wederkomst van Christus en de vestiging van zijn koninkrijk:

“De voorzegde zegen behoort dus onbetwistbaar bij de tijden van het koninkrijk, wanneer de rechtvaardigen heersen na hun opstanding uit de doden; wanneer ook de schepping, na te zijn gerenoveerd en te zijn bevrijd, vrucht zal dragen met een overvloed aan allerlei soorten voedsel, wegens de regen uit de hemel en de vruchtbaarheid van de aarde.... Op dezelfde manier [verklaarde de Heer] dat... alle dieren die zich [enkel] van de producties van de aarde voeden, [in die dagen] vredig en harmonieus onder elkaar zouden moeten worden, en in perfecte onderwerping aan de mens” (Irenaeus *Against Heresies*, The Ante-Nicene Fathers)⁴.

De kerk in Antiochië heeft de Bijbelse profetie lang letterlijk geïnterpreteerd. Antiochië was een belangrijke kerk, gesticht door Barnabas en Paulus, en het is vanuit deze kerk dat de eerste buitenlandse zendelingen werden aangesteld en uitgezonden (Handelingen 11:19-26; 13:1-4). Het was in Antiochië dat de gelovigen voor het eerst christenen werden genoemd.

Sommige van de predikers die met Antiochië geassocieerd werden, waren Lucianus (stierf 312 nC), Theodorus (350-428 nC), Chrysostomus (354-407 nC), Theodoretus (386-458 nC) en Diodorus van Tarsus. Deze mannen interpreteerden bijbelprofetieën letterlijk en geloofden in een letterlijk millennium.

In zijn *History of Interpretation*, merkte F.W. Farrar op: “Diodorus van Tarsus’ boeken waren gewijd aan een uiteenzetting van de Schrift in letterlijke zin, en hij schreef een traktaat - nu ongelukkig verloren - ‘over het verschil tussen allegorie en geestelijk inzicht’” (Farrar, pp. 213-15).

“De twee grootste exegeten van de School van Antiochië, Theodorus van Mopsuestia (350-428 nC) en Johannes Chrysostomus (354-407 AD), waren ‘anti-allegorisch’” (Matthew Allen, “Theology Adrift: The Early Church Fathers and Their Views of Eschatology”, bible.org).

Sommige vroege christenen, na de apostelen, onderwezen zelfs een vorm van dispensationalisme. Voorbeelden zijn te vinden in de bestaande geschriften van Justinus de Martelaar, Irenaeus, Tertullianus en Methodius. Justinus de Martelaar (100-165) geloofde in vier fasen van de geschiedenis in Gods plan: van Adam tot Abraham, van Abraham tot Mozes, van Mozes tot Christus, en van Christus tot de eeuwige staat. Irenaeus (120-202) leerde iets dergelijks, waarbij de bedelingen werden verdeeld van de schepping tot de vloed, de vloed tot de wet, de wet tot het evangelie, van het evangelie tot de eeuwige staat.

DE OORSPRONG VAN DE ALLEGORISCHE INTERPRETATIEMETHODE

De allegorische interpretatiemethode werd uitgevonden door valse leraren na het apostolische tijdperk toen de afvalligheid groeide en zich uitbreidde naar de vorming van de Rooms-katholieke kerk.

Er werd een school gevestigd in Alexandrië, Egypte, die het hoofdkwartier werd voor de allegorische interpretatiemethode. Egypte was een plaats waar de valse leer zich verspreidde in de eerste eeuwen na Christus. **Clemens van Alexandrië**, die de school leidde van 190 tot 202 nC, corrum-

⁴ Hier downloadbaar: <http://www.verhoevenmarc.be/studiemateriaal.htm>

peerde het christelijk geloof door het te mengen met wereldse filosofie en het allegoricalisme van Philo. Hij onderwees veel valse doctrines, inclusief het vagevuur, en geloofde dat de meeste mensen uiteindelijk gered zouden worden, ook al zei Jezus dat het er maar weinigen zouden zijn (Mattheüs 7:14). “Clemens zag de letterlijke betekenis van de Schrift als een ‘uitgangspunt’ voor interpretatie. Hoewel het ‘geschikt was voor de massa van christenen’, openbaarde God zich aan de spiritueel gevorderden met de ‘diepere betekenis’ van de Schrift. In elke passage was er een diepere of aanvullende betekenis boven de primaire of directe betekenis” (Matthew Allen, *Theology Adrift: The Early Church Fathers and Their Views of Eschatology*”, bible.org).

Origenes (185-254 nC) was een van de voornaamste vaders van het allegoricalisme. Hij leidde de school in Alexandrië van 202 tot 232 na Chr. Hoewel hij in 250 onder vervolging en foltering de zaak van Christus onder de keizer Decius onderging, raakte Origenes beladen met ketterijen. Net als Clemens mengde hij de waarheid van de Bijbel met heidense filosofie. Hij leerde dat het celibaat een heilige staat was boven het huwelijk, in tegenstelling tot de leer van de apostelen. Hij leerde de wedergeboorte van de doop, het vagevuur en de pre-existentie van de menselijke ziel. Hij leerde dat alle mensen, zelfs Satan en demonen, uiteindelijk gered zouden worden. Hij leerde dat de Heilige Geest het eerste schepsel was dat door God was gemaakt, en de volledige Godheid van Jezus ontkende hij. Hij geloofde niet dat de Schriften volledig door God zijn geïnspireerd.

Origenes beweerde dat “de Schrift weinig nut heeft voor degenen die ze letterlijk begrijpen”. Hij beschreef de letterlijke betekenis van de Schrift als “brood” en moedigde de student aan om verder te gaan naar de “wijn” van het allegoricalisme, waardoor iemand bedwelmd en getransporteerd kan worden naar de hemelse gewesten. De commentaren van Origenes bevatten een rijkdom aan fantasierijke interpretaties, overvloedig aanwezig in ‘heretical revisals of Scripture’ (Frederick Nolan, *Inquiry into the Integrity of the Greek Vulgate*, blz. 367).

Een andere vader van allegoricalisme was **Augustinus** (354-430 nC), een van de vaders van de Rooms-katholieke kerk. Hij werd verheven als een van de ‘doctors’ van Rome. Augustinus bedacht de verschrikkelijke en onbijbelse doctrine van de inquisitie die de katholieke kerk meer dan 1000 jaar lang gebruikte tegen bijbelgelovigen. De Duitse historicus Neander merkte op dat de leer van Augustinus “de kiem bevat van het hele systeem van geestelijk despotisme, onverdraagzaamheid en vervolging, zelfs voor het tribunaal van de Inquisitie”. Augustinus zette felle vervolgingen in tegen de vredelievende, bijbelgelovige Donatisten die ernaar streefden zuivere bijbelse kerken te behouden. Hij leerde dat ‘de sacramenten’, zoals de doop, het middel tot behoud waren. Hij leerde dat Maria geen zonden beging. Hij leerde de ketterij van het vagevuur. Hij was een van de vaders van de kinderdoop, beweerde dat ongedoopte baby’s verloren zijn en noemde iedereen die de kinderdoop verwierp “ongelovigen” en “vervloekt”. Hij verhief het gezag van ‘de kerk’ boven dat van de Schrift.

“Door Augustinus werd de allegorische hermeneutiek van Origenes de ruggengraat van de middeleeuwse interpretatie van de Bijbel” (Matthew Allen”, *Theology Adrift: The Early Church Fathers and Their Views of Eschatology*”, bible.org).

Deze ketterijen groeiden en werden een fundamenteel onderdeel van de Rooms-katholieke en Orthodoxe kerken.

Toen de protestantse denominaties (bijv. Anglicaans, Presbyteriaans, Lutheraans, Methodistisch) zich afzijdig hielden van Rome, was een van de fouten die zij met zich meenamen de allegorische interpretatie van profetie en de Vervangingstheologie.

DE APOSTELEN

Als het gaat om gezonde leer, is de essentie niet wat iemand heeft geleerd of niet heeft geleerd in de kerkgeschiedenis. Het is “wat zegt de Heer?” Punt. De Bijbel is de enige autoriteit voor geloof en praktijk. Hij is niet één autoriteit onder velen, en hij is niet de autoriteit enkel zoals bevestigd door ‘kerkvaders’ en ‘theologen’.

Waar het op neer komt is dat de apostelen en vroege christenen profetie letterlijk interpreteerden.

Zij geloofden in een op handen zijnde (imminente) wederkomst van Christus.

“Want zij vermelden zelf over ons hoezeer wij ingang bij u gekregen hebben en hoe u zich van de afgoden tot God bekeerd hebt om de levende en waarachtige God te dienen, en **Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten**, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, namelijk Jezus, Die ons verlost van de komende toorn” (1 Thessalonicenzen 1:9-10).

De apostelen en profeten leerden dat de wederkomst van de Heer “nabij” is (Romeinen 13:12; Filippenzen 4:5; 1 Petrus 4:7); Openbaring 1:3).

Zij geloofden in een Opname van nieuwtestamentische heiligen.

“Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben. Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden *die* in Christus *zijn*, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. Zo dan, troost elkaar met deze woorden” (1 Thessalonicenzen 4:13-18).

Zij geloofden dat de nieuwtestamentische heiligen gered zouden worden van de komende Verdrukking.

“Want wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw, en zij zullen het beslist niet ontvluchten. 4 Maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen. 5 U bent allen kinderen van het licht en kinderen van de dag. Wij zijn niet van de nacht en ook niet van de duisternis. 6 Laten wij dan niet, evenals de anderen, slapen, maar laten wij waakzaam en nuchter zijn. 7 Want zij die slapen, slapen ‘s nachts en zij die dronken zijn, zijn ‘s nachts dronken. 8 Maar laten wij, die van de dag zijn, nuchter zijn, bekleed met het borstharnas van geloof en liefde, en met de hoop op de zaligheid als helm. 9 Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus” (1 Thessalonicenzen 5:3-9).

Zij geloofden in een letterlijke Antichrist.

“Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voor doet” (2 Thessalonicenzen 2:3-4).

Zij geloofden in een letterlijke terugkeer van Christus en een letterlijke vervulling van de oudtestamentische profetieën.

“Kom dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere, en Hij Jezus Christus zal zenden, Die tevoren aan u verkondigd is. Hem moet de hemel ontvangen tot de tijden waarin alle dingen worden hersteld, waarover God gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten door de eeuwen heen” (Handelingen 3:19-21).

Zij geloofden in een letterlijke vervulling van de Israëliische verbonden na het gemeente-tijdperk.

“Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob. En dit is het verbond van Mij met hen, wanneer Ik hun zonden zal wegnemen” (Romeinen 11:25-27).

ANDERE PRE-DARBY PRE-TRIBULATIONELE OPNAME CITATEN

Cyprianus (AD 200-258)

“Wij die zien dat vreselijke dingen zijn begonnen, en weten dat er nog meer vreselijke dingen op handen zijn, kunnen het als het grootste voordeel beschouwen om er zo snel mogelijk van te vertrekken. Dankt u God niet, prijst u zich niet gelukkig, dat u door een spoedig vertrek wordt weggevoerd en verlost van de schipbreuken en rampen die op handen zijn? Laten we de dag begroeten ... die ons van hier wegrukt en ons bevrijdt van de valstrikken van de wereld en ons herstelt in het paradijs en het koninkrijk”.

- *Verhandelingen van Cyprianus*

Thomas Vincent (1634-1678)

“De rechtvaardigen ... plotseling samen in de wolken opgetrokken om de Heer in de lucht te ontmoeten; welke aanblik angstig en verbazingwekkend zal zijn voor dezen die zichzelf als achtergelaten bemerken. ... O de angst en de moeite die over de geesten van die ongelovige Christusloze, genadeloze zondaars zullen zijn ... wanneer hun gelovige relaties van hen zullen worden weggehaald en in de lucht zullen worden gedragen, met de rest van de glorieuze sleep van heiligen, wanneer zij beneden op de aarde zullen blijven. Vrienden zullen op die dag samen zijn zoals op andere momenten, niet verwachtend dat Christus komt ... Stel dat de hemelen nu net opengaan en je het geluid van de laatste Bazuin hoort, en Jezus Christus zou neerdalen. ... al jullie die onvoorzichtig en ongelovig zijn, zouden dan achterblijven: en denk eraan welke terreur op jullie zou neerkomen ...”

- *Christus' zekere en plotselinge verschijning aan het oordeel* (Londen, 1667), 53-54.

Joseph Mede (1586-1639)

“Hierna komen wij samen tot Christus bij Zijn komst... De heiligen worden omgezet in de lucht ... en zij mogen bewaard blijven tijdens de vuurzee van de aarde, en de werken daarvan: 2 Petrus 3.10, dat zoals Noach en zijn gezin voor de zondvloed bewaard werden door boven de wateren in de ark te worden verheven, zo zouden de heiligen bij de vuurzee in de wolken opgeheven moeten worden, tot hun ark, Christus, om daar bewaard te worden voor de zondvloed van vuur waarin de goddelozen verteerd zullen worden”.

- *Mede, Werken*, III, 611 [aangehaald in H. Orton Wiley; *Christelijke theologie*).

Nathaniel Homes (1599-1678)

“De hele mensheid zal opstaan in hun orde, Christus de eerste vruchten... daarna, zij die van Christus zijn bij zijn komst ... de opname van de heiligen in de wolken, om hun omzetting naar de hemel te zijn... dit is onze samenkomst tot Christus bij zijn komst (zo noemt de apostel deze opname, (2 Thess. 2:1). Wij zullen voortaan nooit zijn tegenwoordigheid verliezen, maar er altijd van genieten, deels op aarde, tijdens zijn heerschappij van de duizend jaren, en deels in de hemel wanneer wij omgezet zullen worden”.

- *De geopenbaarde opstanding* (Londen, 1653), 492.494.

William Hook (1600-1677)

“Er worden verschillende opstandingen genoemd in de Schrift. Maar grote problemen zullen na deze Opstanding [pre-Trib opname] na een korte tijd volgen ... die de kracht van het Beest zal doen schudden ... tot het tot Armageddon komt ... Het Beest leeft in de hel op aarde [verdrukking], de heiligen in de hemel... toen zij in een wolk naar de Hemel opstegen, aanschouwden hun vijanden hen ... en ten slotte zullen zij met Christus komen om de wereld te oordelen ...”.

- *Korte verhandeling van de aard en omvang van de Evangeliedag* (Londen, 1673) 13, 18, 20-23.

Anoniem Traktaat (1699)

“De heiligen die dan nog leven, zullen de opstanding van de heiligen die dood waren bij de komst van Christus niet verhinderen... want de doden in Christus zullen eerst opgewekt worden; dan zullen de heiligen die in het lichaam leven in deze sterfelijke staat, veranderd worden ... in een oogwenk, minder dan een ogenblik. Dan zullen alle dode heiligen opgewekt en alle heiligen veranderd worden die dan leven tot een onvergankelijke onsterfelijke staat ... Zij zullen in de Wolken opgetrokken worden om de Heer in de lucht te ontmoeten ... in deze verschijning van Christus ... maar hier is het een andere aanblik van Christus, namelijk als hun Rechter ...”.

- Anon, *Een kort overzicht van het Koninkrijk van Christus hier op aarde met zijn heiligen* (Londen, 1699, 9-11, 14-15.

Oliver Heywood (1630-1702)

“De zielen van de verheerlijkte heiligen zullen neerdalen en verenigd worden met hun eigen lichaam, en dan opstijgen om de Heer in de lucht te ontmoeten, en de goddelozen blijven achter op hun mesthoop de aarde ... de doden zullen opstaan voordat de levenden worden opgeraapt ... Deze samengebrachte heiligen zullen worden toegelaten tot één plaats en staat van heerlijkheid: zij zijn voor de troon van God ... er is plaats genoeg in de hemel voor alle heiligen, In het huis van mijn Vader, zegt Christus, zijn vele woningen”.

- *De Algemene Vergadering: of, een Toespraak van de Bijeenkomst van allerheiligen tot Christus* (Londen, 1700), 15-16,19-20.

Increase Mather (1639-1723)

“De levende heiligen bij Christus’ komst zullen in de lucht worden opgenomen, opdat zij kunnen ontsnappen aan die zondvloed van vuur die het verderf van goddeloze mensen zal zijn. Maar vóór deze Opname van de levenden zullen de dode heiligen worden opgewekt. ... Zij, wat hun lichamen betreft, zullen niet bij Christus zijn voordat de lichamen van heiligen die in het graf slapen, bij Hem zullen zijn ...”.

- *Dissertatie over de toekomstige bekering van de Joodse natie* (1709), 15.

CONCLUSIE

Broeders, laat niemand u beroven van een letterlijke interpretatie van profetie en de naderende komst van Christus, die de gezegende hoop van de gelovige is. Wij kijken uit naar Christus, niet naar de Antichrist.

Een groot deel van de Bijbel bestaat uit profetie, en veel ervan is nog niet vervuld. Het deel dat is vervuld, werd *letterlijk* vervuld. We denken aan de grote Messiaanse profetieën over de eerste komst van Christus in Psalm 22 en Jesaja 53. De profetieën zijn adembenemend in detail en elk detail is “letterlijk” vervuld.

Verder, als we profetie niet interpreteren volgens de “normale letterlijke” methode, is er geen manier om zeker te bepalen wat ze betekent.

Een letterlijke interpretatie van profetie resulteert in de doctrine dat de kerk niet Israël is, en dat de verbonden van Israël na het gemeente-tijdperk nog zullen worden vervuld.

“Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob. En dit is het verbond van Mij met hen, wanneer Ik hun zonden zal wegnemen” (Romeinen 11:25-27).

De 70ste week van Daniël 9:24-27 heeft betrekking op Israël, niet op de kerk. Elke gebeurtenis van de 70 Weken heeft betrekking op “uw [Daniel’s] volk en de heilige stad [Jeruzalem]” (vers 24). Voordat God zijn aandacht, bij wijze van spreken, vestigt op het vervullen van de oude verbonden van Israël, inclusief het Davidische verbond van 2 Samuël 7, zal de kerk worden opgenomen en zal ze de komst van de antichrist niet zien en evenmin de andere tekenen die onmiddellijk voorafgaan aan de heerlijke wederkomst van Christus op aarde.

De leer van de Opname vóór de Verdrukking is niet gering. Jezus, Paulus, Jakobus en Petrus leerden dat de wederkomst van Christus op handen is en op elk moment kan worden verwacht (Mattheus 24:44; Filippenzen 4:5; Jakobus 5:8-9; 1 Petrus 4:7). De vroege christenen leefden in deze verwachting (1 Thessalonicenzen 1:9-10).

De doctrine van een pre-tribulationele Opname is een grote motivator voor het heiligen van het christelijke leven.

1. Het moedigt de gelovige aan in beproevingen en vervolgingen. “Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. Zo dan, troost elkaar met deze woorden” (1 Thessalonicenzen 4:17-18).
2. Het houdt de focus van de kerk op de Grote Opdracht (Mattheüs 28:18-20; Markus 16:15; Lukas 24:44-48; Handelingen 1:8). D.L. Moody had gelijk toen hij zei: “Ik zie deze wereld als een schip dat lek is. God heeft me een reddingsloep gegeven en zei tegen mij: ‘Moody, red alles wat je kan’”.
3. Het motiveert gelovigen om bezig te zijn in het werk van de Heer (1 Korinthiërs 15:58).
4. Het motiveert gelovigen om een gehoorzaam leven te leiden (1 Johannes 3:1-3, 1 Thessalonicenzen 5:4-7).
5. Het motiveert gelovigen om zich van het kwaad af te scheiden (Titus 2:13-14).
6. Het beschermt de gelovigen tegen ketterij en afvalligheid (2 Timotheüs 4:3-4; 1 Johannes 2:24-28).

Lees verder:

- “Vergelijking Millenniale en Tribulationele leringen”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Mill-Trib.pdf> (schematisch overzicht)
- Rubriek “De Opname van de Gemeente”: <http://www.verhoevenmarc.be/opname.htm>
- Rubriek “Eschatologie en Profetie”: <http://www.verhoevenmarc.be/#Profetie>
- Rubriek “Bedelingen/Dispensaties: <http://www.verhoevenmarc.be/#Bedelingen>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm